

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum,
quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in
tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiarvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

544. An beneficiatus, super cuius beneficio imposita est pensio, obligetur
eam solvere sub gravi culpâ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](#)

Ventrigl. Lott. potius adhæret negativa l. 1 q. 38. ubi postquam docuisset, ut vidimus questionib. binis anteced. ex eo, quod titularis consentiendo pensioni istiusmodi libera & exempta, hoc suo proprio consensu obligavit se, etiam ad onera insolita & excogitata eximendo pensionarium, titularem non posse pretendere remissionem aliquam exemplo conductoris, qui omne periculum in se suscepit, subiungit n. 39. contra Gig. de pens. q. 85. n. 7. & Gomes, in compend. signat. ad finem. ex consensu praefito à titulari reservacione pensionis libera ab omni onere, etiam excogitaro, titulari non competere retentionem adversus pensionarium pro expensis factis in persequendo item adversus aliquem intrusum.

De obligatione, & deobligatione, & modo solvendi pensionem, eamque factam probandi, & per eam præjudicandi titulari in ordine ad acquirendam possessionem exigendam pensionem.

Quæstio 544. An beneficiatus, super cuius beneficio imposita est pensio, obligetur eam solvere sub gravi culpa?

Respondeo affirmativè: tum quia pensio est portio extracta à beneficio, applicata pensionario; tum quia in literis pensionis reservata præcipitur ejus solutio sub gravissima pena excommunicationis, quæ pena supponit gravem culpam. Castrop. de benef. d. 1. p. 11. §. 6. n. 1. cum communi. Proceditque id non solum in primo convenienti pensioni, sed & de quounque successore, cum pensio si onus reale inhærens factibus beneficii, adeoque acceptans beneficium gravatum pensione tenetur onus illud sustinere; unde & in literis reservations pensionis apponitur hæc clausula: Pensionem annum per Titum Ecclesiæ illius modernum rectorem, & ejus in prefata Ecclesia successorem persolvendam. Azor p. 2. 4. 8. c. 8. q. 13. Castrop. loc. cit. cum communi, quam supponit Barb. Juris Eccles. l. 3. c. 11. n. 70. Garc. p. 1. c. 5. n. 190. Atque ita etiam provisus ab Ordinario, & vigore provisionis per Ordinariatum ei facta possidet beneficium, tenetur ad solvendam pensionem, dum consentit pensioni per Papam constituta in illo beneficio, v. g. dum Episcopus Titus contulit beneficium, nominando Cajum ad certam pensionem super fructibus ejusdem beneficii auctoritate Apostolicâ reservandam, in quam pensionem dictus Titus consentit, Corrad. in pr. benef. l. 5 c. 7. n. 8.

Quæstio 545. An, & qualiter titularis non habens possessionem beneficii pensione gravati teneatur eam?

Respondet negativè Tond. qq. benef. p. 1. c. 35. n. 10. Lott. l. 1. q. 39. n. 48. ubi quod non detur actio contra non possidentem. C. Luc. de pens. d. 33. n. 3. & d. 32. n. 4. Paris. l. 6. q. 2. n. 147. Filiuc. in append. posth. tr. 42. c. 6. q. 1. eò quod, cum pensio non sit debitum proprium & personale, sed causatum seu occasionale, quatenus nempe quis possidet beneficium, & obtinet fructus illius, super quibus propriè hoc onus pensionis re-

P. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

sideret, idcirco cessante hac causâ debendi, quia non possidet, vel circa culpam & factum suum fructus non percipit, ad pensionis solutionem cogit non potest. Card. de Luc. cit. n. 4.

2. Idipsum limitandum primò: Nisi beneficatus suā culpā negligenter, aut alia ratione possefitionem non caperet, teneatur tamen adhuc in conscientia, quin & in foro externo compellatur solvere pensionem: cum enim per beneficiatum stet, quod minus possessionem capiat, non debet ex ilius delicto vel facto alius iacturam pati. Filiuc. loc. cit. cum communī.

3. Limitandum secundò: Dum solet nihilominus in reservatione pensionis quandoque adjici clausula provisori obligatoria, seu ut provisus de beneficio teneatur solvere, habita vel non habita possefitione. Idque vel ex conventione partium, vel quia agitur de pensione reservata ad favorem familiae Papæ, quæ per Expedidores pensio palatina dicitur solet, ut Card. de Luc. cit. d. 32. n. 3, vel etiam adjici consuevit in pensione reservata super beneficiorum ultramontanis, præsertim Hispanis (intellige in favorem alicujus existentis in Italia, aut alibi in loco remoto ab Hispania) & hoc propter difficultatem probandi, an possefitione capta nec ne, & quis sit verus possefitor. Rarius autem in Italicis juxta dicta superius, ubi de modo imponendi pensionem sub hac clausula ejusque justitia, præter quæ ait quoque Lott. loc. cit. n. 50, quod, cum pensionarius alias facilè supplantari possit, ex stylo Curie prudentissime excogitata esse hanc clausulam, ut per titularem fiat obligatio de solvenda pensione cum dicta clausula, qua habeat aquifissimam rationem, ut nimis malitia & commento fraudis occurratur, omnemque respuat injuriam titularis, qui volens ac liberè consensit. Qualiter verò præcindendo ab illo rigore juris, quo, stante hac clausula, titularis teneatur solvere, et si possefitionem non habeat, nec fructus ullos percipiat, ut Paris. l. 6. q. 2. n. 147. Rota secura semper aequitatem interpretatur illam clausulam, ut non extendatur ultra duos vel tres annos dicta obligatio non solvendi, non habita etiam possefitione; vide quoque dicta superius loc. cit. In quorum confirmationem sic quoque ait Card. de Luca cit. d. 32. n. 6. receptum esse, ut clausula illa, utpote adjecta ad occurrentum fraudibus & colluhionibus in præjudicium pensionarii, discrètæ ac fano modo intelligenda veniat pro uno vel duobus annis, seu alias pro facti qualitate & circumstantiis, ex quibus deveniatur ad notitiam, an stet per titularem nec ne, adeo ut cesser ratio suspicitionis, cui eadem clausula innixa est ex cesserante motivo rationis vel causa. Idem tradit Lott. loc. cit. n. 51. ubi: quod, si tractu temporis cessaret suspicio fraudis, & titularis consequi nequiret possefitionem, cessatur quoque esse effectum dicta clausula; cessatur autem dictam suspicitionem fraudis ait n. 52. C. 53. ex diligentis possibilibus factis per annos continuos, tum in producendo literas, & instando pro earum executione, tum alio modo possibili removendo hoc impedimentum; ita ut sine diligentis illis factis non sufficiat lapsus ille trium annorum absque possefitione. Dari & aliam adhuc cautelam ceriorem & expeditiorem, tradit Lott. loc. cit. n. 52. dum nimis decernitur, tam per consentientem pensioni, quam per ejus successorem, dari schedulam bancariam (de qua infra pluribus) per triennium cum obli-